

Sovjetunionen, Storbritannien samt 3. Udvalgs Formand og Rapportør.

Efter Forhandling i Underudvalget blev den danske Delegation opfordret til at komme tilstede i dette; for Delegationen mødte her Udenrigsministeren, Minister Federspiel og Folketingsmand Kraft.

Underudvalgets Forslag samarbejdede Elementer i de amerikanske, jugoslaviske og russiske Forslag. Det skulde saaledes udtrykkelig angives som Hovedopgaven med Hensyn til »displaced persons« at opmuntre dem til snarest at vende hjem til deres Oprindelsesland og bistaa dem hermed paa enhver Maade; hvilket tænkte ogsaa at omfatte tosidige Aftaler. Bestemmelsen om Adgang til at nægte at tage hjem var gjort udførligere; der skulde angives »gyldig« Grund herfor. Det Punkt, der var af særlig Interesse for Danmark, nemlig det, der gjaldt de tyske Flygtninge i Danmark, og som var taget fra det russiske Forslag, lykkedes det at faa ændret saaledes, at de blev undtaget fra Bestemmelsen, forsaavidt som deres Stilling kan afgøres af de allierede Besættelsesmyndigheder i Tyskland i Forstaaelse med Regeringerne for de paagældende Lande.

Der var ikke Enighed i Underudvalget om Resolutionerne.

*Sovjetunionens* Delegation vilde saaledes stadig gøre Anbringelsen paa et nyt Sted af saadanne Flygtninge, som nægtede at rejse hjem, afhængig ikke blot af Samtykke fra Regeringen i det Land, de skulde overføres til, men ogsaa af deres Hjemlands Regerings Samtykke. Desuden fastholdt den Kravet om Forbud mod Propaganda i Flygtningelejre imod de Forenede Nationers Organisation eller imod dens Medlemmer eller imod Flygtningenes Tilbagevenden til deres Hjemland, Kravet med Hensyn til Lejrpersonalets Sammensætning og Bestemmelserne vedrørende Krigsforbrydere o. s. v.

*Jugoslaviens* Delegerede indtog samme Standpunkt.

Mindretallets Forslag forkastedes i 3. Udvalg.

Et Forslag fra den *belgiske* Delegerede om i Bestemmelsen om Flygtninges Ret til at nægte at rejse hjem at stryge Ordet »gyldig« foran »Grund« motiveredes med, at det begrænsede Princippet om Beskyttelsen af Menneskerettigheder. Dette Forslag blev imidlertid trukket tilbage, efter at Udvalgets Formand havde fortolket Ordet »gyldig« ved en Udtalelse om, at det var Flygtningeinstitutionen, som skulde afgøre, om Grunden var gyldig, og at Grunde af politisk Art vilde være gyldige.

Under den senere Forhandling om Bestemmelserne vedrørende Tyskere, der var flygtet for allierede Tropper, foreslog Minister *Federspiel* en Tilføjelse, hvorefter ingen saadan Grund skulde anses for gyldig for deres Vedkommende, men dette Forslag blev forkastet.

Endelig indførtes en Passus i Beretningen om, at Udvalget enstemmig udtalte sin Sympati for de spanske republikanske Flygtninge og ønskede at fastslaa, at det økonomiske og sociale Raad burde undersøge deres Sag med særlig Omhu og Opmærksomhed.

I Plenarforsamlingen fastholdt *Sovjetunionens* Delegation, støttet af den *jugoslaviske* og den *polske*, sine tre Ændringsforslag vedrørende Forbud mod en vis Propaganda i Lejrene, Lejrpersonalets Sammensætning og Udlevering af Krigsforbrydere o. l. Væsentlig nye Argumenter vedrørende Ændringsforslagene blev ikke bragt frem hverken fra Forslagsstillernes eller fra Modstandernes Side (*De Forenede Stater, Storbritannien, New Zealand*).

Udenrigsminister *Gustav Rasmussen* erklærede, at han ingen Vanskelighed havde ved at akceptere det første Ændringsforslag om Propaganda, og at den danske Delegation vilde stemme for det.